

Tako se zdi, kot množica ljudi
bi s križi romala po širnem svetu
in vedno znova polne so poti,
pa malo njih v pomladnem je razcvetu.

In svet vrti se, mi se z njim vrtimo
in soncu, svetu ni ne času kraj,
le mi ob koncu križe odložimo,
na njih napis z nerešenim: zakaj.

OGRLICA

Tone Pavček

Še zdaj te mnogokrat
zvečer tvoj ljubi vabi
in ker te ni, še kterikrat
se kakšna solza izpozabi.

A vsaka solza se na dnu
bo vedno v biser prerodila.
Iz njih krog belega vratu
nekoč boš ti ogrlico nosila.

SEDMINA

Anton Ingolič

Del izkupička sta dobila sicer v bonih, vendar je bila vsota, ki so jima jo našteli v denarju, tako velika, da sta se smehljala od zadovoljstva in sreče še potem, ko sta že sedela v majhni, temačni veži nekdanj Hellerjeve restavracije, zdaj Okrajne gostilne. Momu so nalahno drhtele roke, ki jih je imel na mizi, njegovi ženi Urški pa so drobne oči poskakovale in se svetile kot kresničke v avgustu.

»Toliko denarja še živ dan nisva imela,« se je hihitala Urška.

»Sva kdaj prodala kravo?« je Mom zamomljaj v košate pšeničnorumene brke, ki so zakrivale dobršen del njegovega nagubanega obraza.

»Še koze ne, še koze ne!« je skorajda zavreščala Urška, ki je bila tako drobna in majhna, da je bila videti ob plečatem in čeprav le